

майка ти е сиромашкиня и нѣма дека да живѣе и съ какво да са пре храни; но азъ сѫмъ богатъ и ща да й хвана къща за живѣене, а така сѫщо азъ ща й дамъ пари да са пре храни.

Но когато Маргйолица била сѫблазнена и обезчестена, то Хаджията говорилъ:

— Хайде посѣди малко съ мене, па си вѣрви, защото азъ ща ида на госте у единъ твѣрде богатъ човѣкъ, отъ когото имамъ голѣми интереси.

Но Маргйолица имала сѫвсѣмъ противоположна съ Нича душа; тя имала твѣрде честно и благородно сѫрце, и затова когато са отдавала въ рѣцете на Нича, то тя говорила така:

— Азъ сѫмъ предала и сѫрцето си, и душата си нему; азъ сичко вече заборавихъ подъ цѣлувката на неговите устни, азъ чувствовалъ, че умирамъ отъ живи-